

Togene selv paa meget smukke September-søndage rulle med saa faa Passagerer — der sidder ikke en i hver Kupe, men omtrent en i hver Vogn — saa burde det overvejes, om det ikke var rigtigt at vende tilbage til den Ordning, der i sin Tid var ved de sjællandske Jærnbåner, hvor Trafiktiden var inddelt saaledes, at Sommer-sæsonen gik fra 15. Maj til 15. September; det vilde blive mere økonomisk baade med Hensyn til Slid og med Hensyn til Antagelsen af Ekstrapersonale.

Paa Landbohøjskolens Budget ere Bevillingerne saa smaa og saa vel motiverede, at jeg ikke finder Anledning til at udtale mig derom, undtagen for et enkelt Punkts Vedkommende, og ikke paa Grund af Sagen selv, men paa Grund af den Forbindelse, hvori dette Spørgsmaal formentlig staar til et Spørgsmaal paa Kultusministeriets Budget. Der er nemlig foreslaaet, at Havearbejdernes Løn skal gaa op fra 2 Kr. til 3 Kr. Det er vist en meget vel motiveret Foranstaltning, naar man ved, at der her i Byen for privat Havearbejde betales 3—4 Kr. Men under botanisk Have er der ligeledes et Forslag i samme Retning, og det oplyses der i Anmærkningerne, at Havearbejderne have ønsket at faa en Stigning saaledes, at de kunne naa op til i alt Fald en Maksimumsløn af 3 Kr. Der foreligger en Udtalelse fra Havens Gartner, der gaar ud paa, at saa højt bør man ikke gaa, hvilket Resultat han er kommen til efter at have undersøgt, hvor højt man gaar i andre tilsvarende Haver her ved Kjøbenhavn. Men Resultatet vilde have set anderledes ud, dersom f. Eks. den foreslaaede Foranstaltning ved Landbohøjskolen var bleven gennemført. Botanisk Haves Gartner foreslaar at indskrænke sig til 2 Kr. 80 Øre som Maksimum. Da Arbejderne imidlertid i disse to Haver ere af samme Natur, vil jeg henstille til det højtærede Finansudvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der kommer ensartede Forhold frem i denne Sag, og jeg vil haabe, at den Løn, der er foreslaaet for Landbohøjskolens Vedkommende, bliver den gældende.

Under Marineministeriet er der opført nogle Forandringer i Lønningsforholdene for det store Assistentpersonale, der haves paa Orlogsværftet. Det er jo saaledes, at der i Henhold til den gældende Søværnslov er 15 faste Assistentter, men der opføres til Medhjælp ikke mindre end 30,000 Kr., og det er vitterligt, at den største Del af Arbejdet for dette Assistentpersonale udføres af saadan Medhjælp, idet det kun er

en mindre Del af Assistentterne, der ere fast ansatte. Ved dette Forhold er der jo ikke noget at gøre, saa længe man ikke har en ny Søværnslov, og jeg formoder, at det Forslag om en Lønningsforbedring, der er fremsat paa Finansloven, er modtaget med Paaskønnelse. Men det forekommer mig for det første, at Forbedringen er noget ringe; den er jo saa ringe, at den Stigning, der ved Forslagets Vedtagelse vil fremkomme for de 15 faste Assistentter til den 1ste April, varierer mellem 27 og 160 Kr. Og det er jo dog en grumme ringe Forhøjelse — samtidig bortfalder jo nemlig Dyrtidstillægget og et andet Tillæg. Tillige fremkommer der en Mærkelighed, idet der efter Forslaget bliver 2 Arter af Lønnings-tillæg, dels et, der gaar med en 5aarig Periode, og nu det ny med en 5aarig Periode. Vilde der ikke være Grund til at sammenarbejde disse to Ting, men navnlig til at skaffe disse Mennesker en noget større Forbedring end den foreslaaede, idet jeg vil bemærke, at f. Eks. i den ældste Lønningsklasse for Assistentter er der kun tre, hvoraf den yngste er 52 og den ældste 69½ Aar. Rekrutteringen foregaar fra det løst ansatte Assistentpersonale, som jo er noget uheldigt stillet. Det sammenstilles i Forslaget med Underofficerer paa Orlogsværftet, men disse Folks Lønningsvilkaar ere jo ganske vist saa ringe, at man i høj Grad maa ønske en Forbedring saavel for dette Underofficerskorps som ogsaa for Hærens fortrinlige Underofficerskorps. Men Sammenstillingen holder dog ikke ganske Stik, idet Underofficererne have en hel Del Tillæg og desuden Bolig eller Godtgørelse, men desuden Pensionsret langt tidligere end Assistentterne. Naar man først skal gaa en 10—12 Aar som privat antaget Assistent og altsaa som Regel er over 30 Aar, naar man faar fast Ansættelse og først derved Muligheden af 20 Aar senere at faa Pensionsret, er denne Klasse i Virkeligheden saare uheldigt stillet. Jeg tillader mig at lægge et godt Ord ind for dette fortræffelige Personale, saavel hos den højtærede Minister som hos det højtærede Finansudvalg. Maaske jeg, inden jeg slutter, maa fremsætte et Par Ønsker fra min egen Valgkreds. Jeg udtaler min Glæde over, at Posthusenes Ordning ude i Valgkredsen nu efter Forslaget bliver nogenlunde tidssvarende; om det end ikke er ganske, som man havde ønsket det ude i Kommunen, saa er det altid en betydelig Forbedring, som jeg haaber maa finde villigt Øre ogsaa hos det ærede Finansud-